Mot Morokulien

Först åkte vi till brevlådan i Eda, där nyckeln till radiostugan låg och inte långt därefter parkerade vi utanför verandan till radiostugan i Morokulien. Vi såg oss omkring förstås, fotograferade Fredsmonumentet och lagade middag, Chili con carne.

Precis när vi ätit färdigt kom Ulla, SM3XAX, och Janne i sin husbil och parkerade bredvid oss. De har en liten hund med sig, så Ulla och jag tog en hundpromenad. Det var alldeles rött av lingon längs vägen, men vi hade förstås inget med oss att plocka i.

Asfalten lutade så jag var tvungen att lägga en kudde under madrassen för att inte ramla ur sängen! Sov inte så där jättebra.

15 augusti SYLRAS 20-årsdag

Vi hade fått stränga order om att inte röra radion, men vi fick förstås titta oss omkring i stugan. Den är inte speciellt inbjudande, utom själva shacket. Där var det välordnat och bra belysning osv.

Christer ville se semifinalen i damernas VM mellan svenskorna och spanjorskorna och det lyckades vi få till med hjälp av min dator. Det hjälpte inte, Spanien vann ändå.

Ingrid dök upp strax innan 11 och strax efter ytterligare ett par norska damer. Sen kunde vi börja köra radio. LG5LG första tre timmarna och sedan SJ9WL i tre timmar. Det var vad man orkade med. Jag har ju inte direkt någon vana vid att sitta med pile-up-er.

Vi städade och tog gruppfoton innan vi skildes åt.

19 augusti

Vi har varit på flera ställen längs västra kanten av Sverige, men nu är vi på väg till campingen i Malmö. Egentligen är det kl 13 som man får komma, men jag fick mitt kuvert fastän klockan bara var halv. Tyvärr visade det sig att passerkorten som låg i inte fungerade, så Christer fick gå in och få det problemet åtgärdat innan vi kunde köra in och leta upp plats 78.

På med festkläderna, fram med lotterivinsterna och swapparna och så i väg mot Köpenhamn.

Min plan var att vi skulle åka buss till Malmö Central och ta Öresundståget därifrån, men det visade sig vara lättare sagt än gjort, så vi ringde efter en taxi. Taxi Malmö, som gjorde reklam på nätet om att vara billigast och att ha fast taxa.

Vi tog vårt pick och pack och gick till receptionen och efter en kort stund kom taxin. Det visade sig vara en Toyota RAV4, så Christer och chauffören hade mycket att tala om. När chauffören fick höra att vi skulle till Köpenhamn föreslog han att vi skulle åka från Hyllie isf att åka till Centralen. Hyllie ligger nämligen närmare campingen. Då gjorde vi det förstås.

Väl där hade vi vissa problem med att förstå hur biljettköpandet skulle gå till. Det fanns gott om automater, men det stod buss hit och buss dit ovanför på tavlorna. Vi frågade förstås och fick hjälp av en elegant kvinna med att knappa fram två enkelbiljetter till Köpenhamn. De kostade 270 kr, men vi fick samköpsrabatt och behövde bara betala 216.

När tåget kom var det knökfullt! De flesta som steg på fick ståplats. Vi hade råkat gå på en vagn där man fick ha med sig cykel. Vi hade tur och lyckades kapa åt oss varsin sittplats bland cyklar, barnvagnar, jättestora resväskor och massor av folk. Efter Kastrup blev det lite glesare, men ändå fullt.

Nåja, det är ju ingen lång resa, så innan tre steg vi av tåget på huvudbangården, följde med strömmen av folk från perrongen och upp i stationsbyggnaden och sedan låg ju Tivoli på andra sidan gatan. Vi betalade entréavgift, fick en karta och klev in i oväsendet.

Oväsen var det! Massor av folk, många barnfamiljer för det var ju lördag och väldigt vackert väder. Vi stannade vid första bästa vattenhål och inmundigade en öl och en 7up respektive. Sålunda vederkvickta kastade vi oss ut i folkvimlet och började strosa runt.

Vi fick för oss att en tur i ett litet pariserhjul kunde vara kul. Alla andra runt oss verkade gå omkring med åkband, turpass på danska, så vi letade efter någonstans att köpa biljetter. Till sist frågade jag en tjej i ett stånd och fick veta att, man köar tills man kommer fram till attraktionen och där kan man köpa biljett av den som sköter om alltihop. Så, vi köade säkert nästan en halvtimme innan vi var upp, men där gick det bra att betala med kort och få kliva in i en gondol och åka sina varv. Både Christer och jag tog flera bilder över Tivoli. Man hade ganska bra sikt däruppifrån.

Vi strosade vidare, såg statyn av Hans Christian Lundbye, massor av vackra blommor och rabatter. Det enda vi hade svårt att hitta var någonstans att slå sig ner. Men det löste sig också till sist. När vi satt där på en bänk hörde vi blåsorkestermusik. Det var ungdomarna i Tivoliorkestern som spelade och det lockade förstås dit mig. De är så söta och duktiga de unga musikanterna.

I närheten låg restaurang Påfågeln och vi började träffa på fler och fler amatörer. Det blev massor av kramande och kära återseenden och prat förstås innan vi blev insläppta och fick varsitt glas mousserande vin i handen. Det skålades för SYLRAS 20 år och minglades på balkongen runt runda rummet där vi skulle vara.

Mycket vackert dukat och mycket vackert rum. Det visade sig att maten också var jättegod. Christer och jag hamnade vid samma bord som Maritas syster Anita, Linda och Richard, Inger och Bjarne och Anna. Ingen brist på samtalsämnen där inte. Sen underlättade det pratet kanske att det serverades vin. Vi fick vitt till förrätten som var tonfisk, rött till den mest enorma köttbit jag någonsin haft på tallriken. Jag orkade äta halva och jag avstod från vinet. Vi serverades något vitt vin till dessertens cheesecake också.

Inger, Vala och Anna var de som skötte ruljangsen och det hölls tal, vi fick sjunga Wonderful Copenhagen och så blev det lotteri på skänkta vinster. Alla fick välja sin vinst i den ordning man blev lottad. När det blev min tur valde jag en paljettig, orange tygväska. Jag ska ta reda på vem som gjort den för jag tror inte den är köpt. Fin tyckte jag. Det fanns två på vinstbordet och jag såg att Sharon tog den andra. Christer tog en tygpåse med hemligt innehåll. Eftersom det fanns fem vinster fler än deltagare, drogs det en ny omgång där de fem första fick varsin vinst till. Christer hade turen att vara en av de fem och han fick en tjusig sidensjal i vinst.

Det jag tyckte var tröttsamt var allt oljud utifrån. Stundtals vibrerade hela rummet av dunka-dunka utanför. Mitt trumhinnespruckna vänsteröra led. Framåt klockan 22 var middagen över. Vi bestämde oss för att inte stanna till halv tolv och se fyrverkeriet. Det var vi inte ensamma om. Det blev stort kramkalas igen och så begav vi oss ut i vimlet för att hitta tillbaka till där vi gått in. Det var inte alldeles lätt bland folk, oväsen och mörker. Tivoli såg inte ut som när vi kom, men vi kom ut på rätt ställe. Det vill säga med centralstationen på andra sidan gatan.

Jag köpte oss tågbiljetter i Skånetrafikens app som jag laddat ner när jag trodde vi skulle åka buss. Vi hittade rätt spår och efter en stunds väntan kom tåget 23:07. Sittplatser fick vi direkt mitt emot ett yngre par från Serbien. De skulle göra Malmö ett par dagar. Vi pratade med dem hela vägen till Hyllie, så resan gick jättefort.

När vi kom ut från stationen gick vi direkt till den Taxi Malmö, som stod utanför och inte så lång stund senare blev vi avsläppta vid campingen, men inte på samma ställe som vi avrest ifrån. Påföljden blev att vi inte hittade till vår bil i mörkret.

Mina fötter värkte alltmer medan vi irrade omkring i mörkret och inte kände igen oss. Till slut hittade vi receptionen. I fönstret där fanns en karta över campingen, plus att vi åkt från receptionen och jag kom ihåg hur vi gått för att komma dit. Klockan var halv ett när vi steg innanför dörren till husbilen! Då hade vi irrat runt i 45 minuter!

Precis vi kommit in började de första dropparna smattra mot taket och sen brakade värsta skyfallet lös! Vi tyckte vi haft en otrolig tur som inte längre irrade omkring i mörkret. Jag somnade ovaggad!